

ประสพการณ์

ณ ถ้ำดินเพียง

ต.ผาตั้ง อ.สังคม จ.หนองคาย

ถ้าท่านเชื่อเรื่องพญานาค และกำลังหาข้อมูลเพื่อศึกษาหรืออ่านเพลินๆ เพิ่มเติม หนังสือเล่มเล็กๆ ที่ท่านถืออยู่ในขณะนี้ จะช่วยให้ท่านได้แนวคิดหรือมุมมอง เพิ่มเติมเกี่ยวกับพญานาคอย่างแน่นอน โดยเฉพาะพญานาคที่ถ้ำดินเพียง ขอให้ใช้วิจารณญาณในการรับรู้เนื้อหาสาระของหนังสือเล่มนี้ด้วย

ประสบการณ์ ณ ถ้ำดินเพียง ต.ผาดัง อ.สังขม จ.หนองคาย

ผมและภรรยาได้ถือโอกาสวันหยุด ๓ วัน ช่วง ๒๘-๓๐ ก.ค.๖๐ เดินทางไปเที่ยวที่ จ.อุดรธานี เพื่อไปกราบพระสายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต โดยขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ว่าจะไปที่ ไตบ้าง ซึ่งมีการวางแผนไปวัดต่างๆ จำนวน ๑๗ วัด ทั้งใน จ.อุดรธานี, จ.สกลนคร และ จ.หนองคาย โดยในวันแรกก็เดินทางถึง จ.อุดรธานี ซึ่งล่าช้ากว่า แผนเนื่องจากเที่ยวบินออกจากดอนเมืองไม่ตรง เวลา ได้เดินทางไปวัดปานาคำน้อยเพื่อกราบ นมัสการหลวงปู่อินทร์ถวาย แต่ไม่พบท่าน (ได้รับ หนังสือธรรมะจำนวนมาก) จากนั้นไปวัดป่าภูก้อน จากวัดป่าภูก้อนไปวัดหินหมากเป้งของหลวงปู่ เทศน์ธรรมรังสี และจากวัดหินหมากเป้ง จะไปไหว้ หลวงพ่อพระใสที่วัดโพธิ์ชัย จ.หนองคาย แต่ด้วย เวลาที่มีจำกัด จึงตัดสินใจไม่ไปวัดพระใส แต่จะไป ดูวิวของแม่น้ำโขงที่วัดผาดากเสื่อ อ.สังขม จ. หนองคาย แทน ในระหว่างทางที่ขับรถไปวัดผาดากเสื่อ เห็นป้ายบอกทางไปถ้ำเพียงดินด้วย จาก ที่เคยอ่านเรื่องพญานาคในหนังสือต่างๆ พบว่าถ้ำเพียงดินมีส่วนเกี่ยวข้องกับพญานาค จึงตัดสินใจ อีกครั้งว่าไม่ไปวัดผาดากเสื่อ แต่จะไปถ้ำเพียงดิน แทน

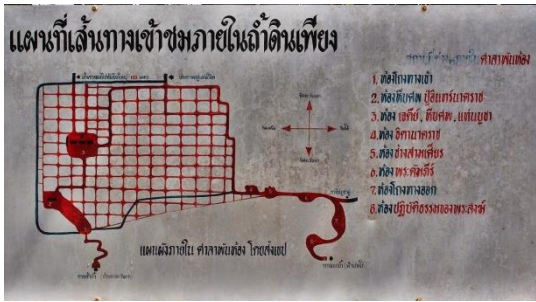
ในระหว่างเดินทางไปถ้ำพบป้ายบอกทางชื่อ ถ้ำดินเพียง และภาษาอังกฤษก็เขียนเป็นถ้ำดินเพียง เลยไม่ทราบว่าตกลงชื่อถ้ำอะไรกันแน่ แต่ก็คาดว่าน่าจะเป็นถ้ำเดียวกัน เมื่อเดินทางถึงจะเป็นวัดที่มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า วัดถ้ำศรีมงคล บริเวณวัด จะได้เห็นรูปปั้นที่เป็นพญานาคมากมาย และทางเดินที่ไปถ้ำก็จะเป็นรูปปั้นพญานาค

เมื่อไปถึงบริเวณถ้ำ ได้ไปนมัสการพ่อปู่อินทร์ นาคราชและแม่ย่าเกตุ นาคราชเพื่อขอพรให้ตัวเอง มีดวงตาเห็นธรรมโดยเร็วที่สุด

และในขณะนั้นมีกลุ่มนักท่องเที่ยวหรือนักแสวงบุญมึทราบได้จาก กทม.(ดูจากทะเบียนรถตู้ที่คณะนี้ใช้เดินทาง) โดยมีพระนำคณะมาได้เตรียมที่จะลงถ้ำซึ่งมีคนนำเที่ยวถ้ำเป็นผู้ชายคนในพื้นที่ ทางวัดได้ทำแผนผังของถ้ำที่จะลงไปดูไว้ด้วย และถามคนแถวๆ นั้น ทราบว่าจะใช้เวลาในการท่องเที่ยวประมาณ ๓๐ นาที

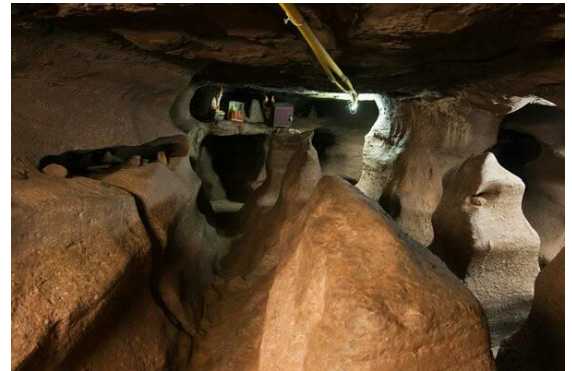

เนื่องจากเวลาบ่ายคล้อยมากแล้ว เกรงว่าจะกลับถึงที่พักใน จ.อุดรฯ มีดึกเกินไป จึงบอกน้องที่ไปด้วยกันว่าจะไม่ลงไปดูถ้ำ แต่พระที่นำกลุ่มคนจาก กทม.พูดว่า มาแล้วควรเข้าไปดู ในใจตัวเองก็อยากจะเข้าไปดู แต่ภรรยาบอกว่าไม่ลงถ้ำ จะรออยู่ด้านบน ยิ่งทำให้ตัดสินใจยากขึ้น ลังเลอยู่พักหนึ่ง ซึ่งตอนนั้นกลุ่มคนจาก กทม.ได้ลงไปในถ้ำเรียบร้อยแล้ว จึงตัดสินใจอดรอนงเข้าถ้ำเพื่อจะลงถ้ำ และต้องการไปให้ทันกับกลุ่มคนที่ลงไปแล้ว ลงถ้ำพร้อมกับน้องที่ไปด้วยกัน

ผมเป็นคนลงไปก่อนและน้องลงตามไป เมื่อลงถึงพื้นถ้ำ ผมไม่ได้เห็นคนกลุ่มที่ลงไปก่อนแล้ว แต่ได้ยินเสียงพูดกันเบาๆ ในช่วงนี้พอมีสว่างทางลงถ้ำและจากหลอดไฟที่ติดไว้ในถ้ำให้เห็นบริเวณได้

อย่างสบายๆ เนื่องจากภายในถ้ำมีทางมากมายที่จะเดินไปได้ และไม่ทราบว่าทางเข้าถ้ำอยู่ตรงไหน ผมจึงเดินออกไปทางขวาซึ่งเป็นทางที่สะดวกที่สุด เดินได้ไม่นานจะเกิน ๕ ก้าว พบแม่ชี (เป็นความคิดของผมครั้งแรกที่เห็น เพราะแต่งชุดผ้าถุงและเสื้อเป็นสีขาว ขมวดผม และคิดว่าเป็นคนของวัดที่คอยช่วยเหลือบอกทิศทางผู้ที่ลงถ้ำ) อายุยังไม่มากนัก อยู่และบอกว่า ไปทางโน้น ผมก็เดินย้อนกลับมา ช่วงนั้นน้องก็ลงถึงพื้นถ้ำเรียบร้อยแล้ว ก็พากันมุดเข้าโพรงถ้ำในส่วนที่ต่ำและบนพื้นเป็นสายน้ำไหลตลอดเวลา (น่าจะเป็นเหตุผลว่าทำไมผมถึงไม่เลือกเดินทางเข้าถ้ำช่องนี้ตั้งแต่แรก) ในช่วงนี้ผมคลานสี่ขาเข้าไป เพราะหัวเขาไม่ค่อยดี จนไปถึงห้องที่กลุ่มคน กทม.กำลังฟังคนนำทางบรรยายลักษณะของถ้ำนี้แปลกมากในสายตาของผม คือถ้ำมองในหลักวิทยาศาสตร์ พื้นที่ส่วนนี้จะเป็นที่หินแข็งและมีน้ำไหลผ่านมานานไม่ทราบปี ส่วนที่ไม่ใช่หินแข็งก็จะถูกน้ำพัดพาไปและกระแสน้ำได้กัดพื้นผิวของหินจนเป็นรูปร่างต่างๆ และมีหลืบ ช่องห้องต่างๆ ในบริเวณถ้ำมากมาย และบนพื้นยังมีสายน้ำไหลเอื่อยๆ บางช่วงตื้น บางช่วงลึกแต่ไม่มาก สภาพของถ้ำหินในถ้ำเหมือนมีการทำความสะอาดอยู่ตลอดเวลา แสงสว่างที่ติดไว้ในถ้ำมีการแยกสีไว้ทำให้ดูแปลกตาและสวยงามไปอีกแบบหนึ่ง พื้นถ้ำบางแห่งกลายเป็นดินแต่ราบเรียบอย่างน่าอัศจรรย์ และที่น่าประหลาดใจอีกอย่างหนึ่งคือการเดินเข้าไปในถ้ำเหมือนกับเดินอยู่บนพื้นดิน เพราะไม่มีความรู้สึกเลยว่า ภายในถ้ำอากาศน้อย ทำให้หายใจอึดอัด ทุกอย่างปกติ จะมีบ้างน่าจะเป็นความชื้นเนื่องจากมีสายน้ำอยู่ทั่วไป ในขณะที่มุดคลานไปตามทางเดินที่ต้องผ่านสายน้ำไปด้วยมีความรู้สึกกว่า ถ้ำน้ำขึ้นเรื่อยๆ จะทำอย่างไร เพราะในถ้ำน่าจะเป็นทางน้ำธรรมชาติด้วยเช่นกัน

เมื่อไปถึงกลุ่มคน กทม.ที่ฟังบรรยายอยู่ก็รู้สึกสบายใจขึ้นว่าไม่หลงแน่นอน เพราะจากสภาพภายในถ้ำถ้าไม่มีคนนำทาง หลงแน่นอนถึงแม้ว่าจะมีไฟส่องสว่างอยู่ก็ตาม การเข้าถ้ำดินเพียงครั้งนี้ ผมมีความหวังอยู่ในใจลึกๆ ว่า อาจจะเห็นพญานาคหรืออะไรก็ได้ที่เกี่ยวข้องกับพญานาค จึงคิดที่จะถ่ายรูปและตั้งจิตอธิษฐานว่า ขอให้พ่อปู่ แม่ย่า แสดงตนให้เห็น ถ้าไม่เห็นด้วยตาเนื้อ ก็ขอให้ปรากฏในรูปที่กำลังจะถ่ายด้วย จากนั้นก็ถ่ายรูปและในระหว่างการเดินเที่ยวถ้ำก็ถ่ายรูปบ้างตามปกติที่เห็นอะไรสวย แผลกตาก็ถ่ายไว้

คนนำทางจะพาหยุดในห้องต่างๆ ภายในถ้ำที่เชื่อว่าเกี่ยวกับพ่อปู่อินทราคราช เช่น ห้องหีบศพ เป็นต้น

ในส่วนตัวก็ฟังไปมองไปตามคำอธิบาย ซึ่งคนนำทางก็จะพูดออกไปในทางความเชื่อในการขอโชคลาภต่างๆ ในแต่ละห้อง ซึ่งโดยส่วนตัวแล้วจะไม่ขอในเรื่องโชคลาภอยู่แล้วเลยไม่สนใจ แต่ที่สนใจและทำบ่อยๆ คือมองไปรอบๆ เพื่อว่าจะได้เห็นอะไรบ้าง เพราะเป็นความตั้งใจที่จะลงมาอยู่แล้ว เมื่อถึงจุดอธิบายใกล้ๆ ทางออก คนในกลุ่มกทม.ยังไม่เดินออก ผมจึงเดินออกจากถ้ำซึ่งต้องปีนบันไดขึ้น ทางชันมิใช่เล่น

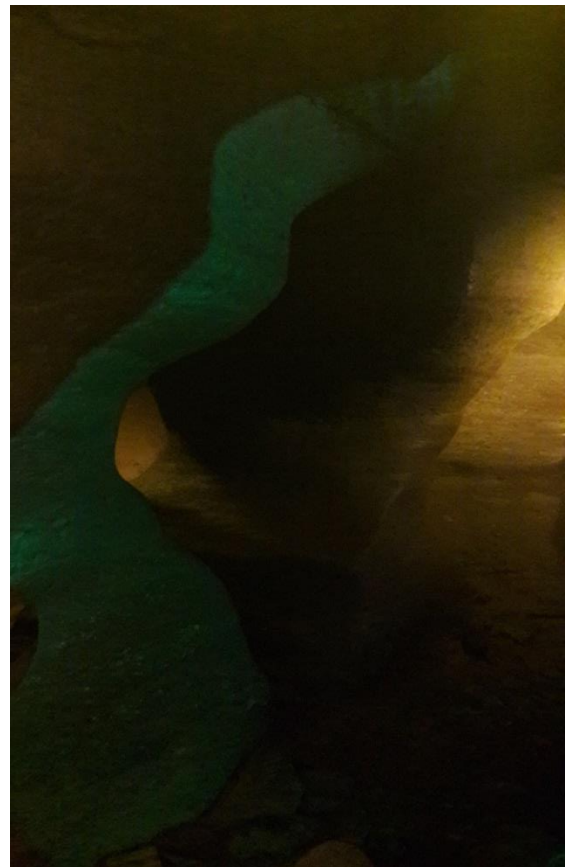

พระที่นำกลุ่มคน กทม.ยังทักว่า ลงทีหลังขึ้นก่อน เมื่อออกจากถ้ำแล้ว ก็บริจาคเงินเป็นค่าคนนำทาง ๑๐๐ บาท และถามว่า คนที่พบถ้ำคนแรกยังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า คนนำทางบอกว่า พ่อใหญ่พิมพา ยังมีชีวิตอยู่ แต่อยู่หมู่บ้านใหญ่ (หรือนอกจำไม่ได้) คนนำทางเป็นเครือญาติกับพ่อใหญ่พิมพาด้วย และสอบถามว่า ได้เห็นอะไรบ้างหรือ

เปล่า คนนำทางบอกว่า เป็นแม่ชี ๔ คน จะมาช่วงวันพระที่หลวงพ่อกำทำพิธี (อะไรประมาณนี้) ก็ชอบใจเขาแล้วก็เดินไปหาภรรยาที่รออยู่และไปถ่ายรูปด้วยที่ป้าย “ถึงแล้ว! ถ้ำดินเพียง” และเดินทางกลับ ก่อนจะออกจากวัดได้แวะซื้อน้ำร้านที่ขายอยู่ในบริเวณวัด สอบถามว่า พบเจออะไรบ้างไหม เธอตอบว่า ก็ถ่ายรูปติดและได้ยินเป็นเสียงแปลกๆ (เธอคงรับทราบจากคนทั่วไปเช่นกัน)

เมื่อขึ้นรถเรียบริ่อย ได้นำโทรศัพท์มือถือที่ถ่ายรูปในถ้ำไว้มาดู ด้วยใจหวังว่าจะได้เห็นอะไรบ้าง โดยรูปแรกที่ถ่ายเป็นแบบนี้

โดยส่วนตัวแล้วมองครั้งแรกก็รู้สึกว่ารูปทรงคล้ายๆ พญานาค แต่ด้วยว่าในถ้ำมีการใช้ไฟส่องสว่างหลายสี ในนั้นก็มียูวีด้วย และอย่างที่บอกไว้ ภายในถ้ำจะมีช่อง มีหลืบมากมายและแสงส่องสว่างนั้นอาจจะออกมาจากในส่วนที่เป็นช่องต่างๆ ที่เป็นรูปทรงนั้นก็ได้อีก ช่วงเวลาที่ดูรูปนั้นในสมองจะมีความคิดทางวิทยาศาสตร์ (คือแสงที่มองเห็นจากช่องทำให้เป็นรูปทรงนี้) มากกว่าทางความเชื่อที่ว่า เป็นพญานาคหรือคราชาปรากฏให้เห็น และได้ยื่นโทรศัพท์ที่ให้น้องที่ไปด้วยกัน (น้องคนนี้เคยบวชเป็นพระมา ๕ พรรษา และเป็นคนนำเที่ยวใน ๓ วันนี้) ก็บอกว่ารูปคล้ายพญานาคมีหัวด้วย ซึ่งผมก็ได้บอกน้องไปว่า ก่อนถ่ายรูปได้ตั้งจิตอธิษฐานให้พญานาคหรือคราชาปรากฏในรูปด้วย ถ้าไม่แสดงให้เห็นด้วยตาเนื้อ การที่ไปบอกน้องเขาแบบนี้ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้น้องแสดงความคิดเห็นแบบนั้นก็ได้ ส่วนภาพอื่นๆ ชัดบ้างไม่ชัดบ้าง และไม่มียูวีที่ระคายเคืองตา จะเกี่ยวพันถึงพญานาคทั้งนี้ ได้คุยกับน้องว่าถ้ำดินเพียงไม่อยู่ในโปรแกรมตั้งแต่แรกแต่มาถึงได้ ทั้งๆ ที่ตอนแรกตั้งใจจะไปวัดผาตากเสื้อ เพียงเห็นป้ายบอกทางเท่านั้นก็เปลี่ยนใจ และเมื่อไปถึงถ้ำแล้ว จะไม่ลงไปดูแต่ก็เปลี่ยนใจภายหลัง ทำให้รู้สึกว่ามีอะไรคลั่งคลุ้งให้เกิดขึ้นแบบนี้หรือเปล่า ซึ่งเป็นสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ (รู้แต่ว่า เหตุการณ์ในโลกนี้ไม่มีอะไรบังเอิญ)

กลับถึงโรงแรมที่พักในตัวเมืองอุดรฯ ได้นำเอารูปที่ถ่ายไว้มาดูอีกและพิจารณาว่า รูปทรงที่คล้ายพญานาคนั้น เกิดจากแสงที่สะท้อนตามช่องหลืบหรือไม่ ถ้าเกิดจากแสงสะท้อนในช่องหลืบ ในส่วนที่เป็นลำตัวส่วนล่าง แสงที่สะท้อนบริเวณนั้นจะต้องแหลมคมมากถ้าเป็นช่องหลืบจริง ลักษณะแบบนี้ไม่น่าจะใช้เพราะอยู่ใกล้กับผมที่เป็นคนถ่ายรูปและไม่เห็นแ่งหินที่เป็นรูปทรงแบบนี้

ในถ้ำ และช่องเล็กกลมๆ ที่แสงสว่างออกมาในส่วนที่สายสีเขียวพาดอยู่ที่คาดว่าน่าจะเป็นลำตัวของพญานาคนั้น ส่วนนั้นคือช่องหลืบของแ่งหิน ขวามือและการส่องไฟจะส่องทางขวามือของแ่งหิน ลองนึกทบทวนถึงในขณะที่ถ่ายรูปบริเวณนี้ไม่น่าจะมีแสงไฟสีเขียว เพราะเป็นการถ่ายรูปแรกในช่วงที่เข้าถ้ำใหม่ๆ ยังไปไม่ถึงส่วนที่มีการทำไฟแบบสีต่างๆ อีกทั้งเมื่อพิจารณาในส่วนหัวที่พาดกับแ่งหิน ยิ่งเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้ที่แ่งหินนั้นจะว่าในรูปทรงแบบนี้จนมีช่องให้แสงผ่านมาได้ และไม่น่าเป็นไปได้ที่ส่วนสะท้อนของแสงจะมีรอยตัดสีดำในส่วนที่คิดว่าเป็นดวงตาของพญานาค ก็ไม่ทราบว่าเป็นการคิดและพิจารณาเข้าข้างตัวเองหรือเปล่า คืบนั้นกลับเป็นปกติ ไม่มีการฝันถึงอะไร

วันรุ่งขึ้นได้ส่งรูปแรกที่ถ่ายไว้ให้กับพี่ๆ ที่สนิทกัน จำนวน ๖ คน แต่เกริ่นบอกก่อนว่า “เมื่อวานไปเข้าถ้ำดินเพียง จ.หนองคาย ที่เชื่อว่าเป็นเมืองบาดาลของพญานาค และได้ถ่ายรูปแรกตอนอยู่ในถ้ำ ...คิดอย่างไรกับรูปนี้ครับ” พี่ ๓ ท่านบอกว่า เป็นพญานาค เพราะเข้าถ้ำพญานาค (ไม่น่าเกริ่นนำก่อนเลย) อีกคนหนึ่ง สาธุ อีกคนหนึ่งบอกว่า ไม่เห็นพญานาคเลย อีกคนไม่ตอบ ก็แล้วแต่ความคิดเห็นแต่ละคน

ในวันที่สองกำหนดเดินทางไป จ.สกลนคร เพื่อไปกราบนมัสการหลวงปู่ หลวงพ่อ อัฐิและพระธาตุของพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ในระหว่างเดินทางผมก็ได้นำรูปนี้มาพิจารณาร่วมกับน้องอีกก็ให้เหตุผลและผล และตอนนี้ผมเริ่มคิดเข้าข้างตัวเองและเชื่อมากขึ้นเรื่อยๆ ว่า พญานาคหรือคราชาปรากฏตนให้เห็นในรูปถ่าย ในการเดินทางไป จ.สกลนคร ในวันที่เป็นที่น่าเสียดายไม่สามารถเดินทางไปได้เพราะน้ำท่วมถนนที่จะเข้า อ.สว่างแดนดิน ซึ่งก่อนจะถึงจุดที่เจ้าหน้าที่บอกว่าไป จ.

สกลนครไม่ได้นั้น ได้ผ่านทางเข้าวัดถ้ำสุมนทนา และน้องที่ไปด้วยเลยแนะนำไปวัดนี้แทน

ผมก็ว่าตามนั้น (ตอนนี้อาจสงสัยว่า แล้วมันเกี่ยวอะไรกับประสบการณ์ ถ้ำดินเพียง จะมีคำตอบต่อไป) ระยะทางจากปากทางถนนไป อ.สว่างแดนดินไปวัดถ้ำสุมนทนา ๖๐ กิโลเมตร ใช้เวลาพอสมควร ระหว่างทางก็มีถนนลูกรังน้ำท่วมต้องหาทางเลี่ยงเป็นช่วงๆ แต่ก็ไปถึงวัดจนได้ น้องต้องการให้ไปกราบนมัสการหลวงปู่เหรียญชัย ซึ่งตอนไปถึงประมาณบ่ายสองโมงกว่า หลวงปู่ นั่งอยู่บนอาสนะจึงได้ไปกราบท่าน ก็ได้คุยกันในเรื่องต่างๆ เช่น หลวงปู่เล่าเรื่องมนุษย์ต่างดาวมาแสดงให้เห็นที่วัด ๒ ครั้ง โดยมาปีละครั้ง ครั้งที่ ๓ หลวงปู่ได้ส่งสปอร์ตไลท์ทำให้มนุษย์ต่างดาวไม่มาอีกเลย และแขนที่ท่านใช้กดสวิทช์สปอร์ตไลท์นั้นก็เกิดอาการไม่ตีมีเชื้อโรคคล้ายๆ งูสวัด เป็นอยู่ประมาณ ๒ เดือน ต้องรักษาด้วยหินอุกกาบาตรแช่น้ำในเดือนดับแล้วนำน้ำนั้นมาทา ตามคำแนะนำของหลวงปู่ (จำชื่อไม่ได้) อายุ ๘๐ กว่าปี อาการที่เป็นโรคนั้นก็หายไป หลวงปู่เหรียญชัยบอกว่า ลักษณะของยานคล้ายๆ ปลาช่อนมีสีขาว ตอนมนุษย์ต่างดาวมานั้น หลวงปู่กำลังพาพระและญาติโยมนั่งสมาธิ ได้ยินเสียงเหมือนเสียงลมแรงๆ พอลืมตาขึ้นก็เห็นยานและมองเห็นมนุษย์ต่างดาวตัวเล็กๆ สีขาวเหมือนกัน และก็ได้ออกให้พระและญาติโยมลืมตาดูพร้อมๆ กัน (ก็เป็นเรื่องแปลกเช่นกัน) ในการสนทนากับหลวงปู่เหรียญชัย ได้เรียนถามท่านว่าเรื่องพญานาคเป็นอย่างไร ท่านบอกว่า เคยสัมผัส

ทางจิต และท่านบอกว่าพญานาคมีจริง เป็นการยืนยันจากพระปฏิบัติสายกรรมฐานอีกองค์หนึ่งครับว่า พญานาคมีจริง ซึ่งจะทำให้การปรากฏตัวของพ่อปู่อินทร์นาคราชในรูปถ่ายของผมเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น (โยงวัดถ้ำสุมนทามาเกี่ยวกับถ้ำดินเพียงจนได้) ยังมีประสบการณ์ที่วัดนี้อีกแต่ไม่ขอเล่าในที่นี้ เพราะไม่เกี่ยวกับพญานาค เช่น ประวัติของถ้ำสุมนทนา (ชื่อนี้มาได้ยังไงไปอ่านในอินเทอร์เน็ตได้) ส่วนเรื่องมนุษย์ต่างดาวนั้น อยากเล่าให้ฟังเพราะเป็นประสบการณ์ของหลวงปู่ ก็อยู่ที่ว่าใครจะเชื่อหรือไม่ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของแต่ละคน หากท่านใดสนใจก็ขอให้ไปที่วัดแห่งนี้ได้ อากาศเย็นสบาย วิถีชีวิตศรัทธาดี ในการได้ไปกราบหลวงปู่เหรียญชัยครั้งนี้ ผมว่ามีอะไรคลับคล้ายให้เกิดขึ้นเหมือนที่ไปถ้ำดินเพียง เพราะไม่ได้อยู่ในโปรแกรมเดินทาง และดูเหมือนท่านจะนั่งรออยู่ รวมถึงได้พูดอะไรเกี่ยวกับตัวผมออกมาโดยที่ผมยังไม่ได้เรียนถาม และที่สำคัญได้ไหว้ธูป (กระตุก) ของรุ่นพี่คนหนึ่งที่อยู่จักกัน ซึ่งญาติของพี่เขาได้นำมาบรรจุไว้กับหน้าผาที่วัดแห่งนี้ด้วย

กลับจากไปเที่ยว จ.อุดรธานีเมื่อ ๓๐ ก.ค. ๖๐ ยังคาใจอยู่กับรูปถ่ายพ่อปู่อินทร์นาคราช จึงได้ส่งรูปนี้ไปให้น้องอีกคนหนึ่งเมื่อ ๓๑ ก.ค. ๖๐ ซึ่งน้องคนนี้ชอบไหว้พระ สวดมนต์และปฏิบัติธรรมเป็นประจำ โดยบอกน้องว่า “ส่งภาพมาให้พิจารณาว่าเห็นเป็นภาพอะไร” น้องตอบกลับมาว่า “มองไม่ชัด คล้ายรอยเลื้อยจากสัตว์เลื้อยคลานบางประเภท เช่น งู หรือแม้กระทั่งพญานาค แต่มองใกล้ๆ คล้ายเป็นทางไหลของลาวาภูเขาไฟทั้งแห้งแล้ว แต่เป็นเกร็ดแก้วสีเขียวเหมือนมรกต”

วันที่ ๑ ส.ค. ๖๐ อ่านหนังสือเกี่ยวกับพญานาคที่ถ้ำดินเพียง บอกว่า “...ปู่อินทร์นาคราช ผู้ครองเมืองบาดาลแห่งนี้ อดีตชาติที่ท่านเคยเกิด

เป็นพระอินทร์มาก่อน เมื่อสิ้นอายุขัยจากวิมานสวรรค์แล้ว ก็จุติมาเกิดเป็นพญานาคชื่อว่า อินทร์นาคราช จัดอยู่ในตระกูลเอราปถ สีเขียว...” ด้วยข้อมูลนี้ทำให้เข้าใจว่า พญานาค (ตอนนี้เรียกว่า พญานาคแหละ ไม่เรียกว่ารูปทรงคล้ายพญานาคแล้ว แสดงว่า เริ่มเชื่อเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์) ที่แสดงในรูปถ่ายนั้น เป็นพ่อปู่อินทร์นาคราชอย่างแน่นอน เพราะมีสีเขียวเหมือนกัน (อาจตัวนสรูปแต่ก็หาเหตุผลอื่นไม่ได้) และตรงกับสิ่งที่น้องคนที่เห็นเป็นเกร็ดแก้วสีเขียวมรกต หนึ่งในหนังสือที่อ่านนั้น มีข้อความประสบการณ์ของลุงช่วง คนที่เคยรับฟังเรื่องราวจากพ่อใหญ่พิมพาและเคยเป็นคนนำทางท่องเที่ยวในถ้ำมากกว่า ๒๐ ปี บอกว่า เคยได้ยินเสียงสวดมนต์เป็นเสียงผู้หญิงดังมาจากพื้นล่างของถ้ำประมาณ ๕ ทุ่มของคืนวันพระหนึ่ง ซึ่งได้นำเรื่องเสียงสวดมนต์ไปเรียนถามเจ้าอาวาส ท่านก็ไม่ได้บอกอะไรเพียงอึมๆ รับทราบ

วันที่ ๒ ส.ค.๖๐ ได้อ่านหนังสือที่อ่านเมื่อวันที่ ๑ ส.ค.๖๐ อีกครั้งหนึ่ง เมื่ออ่านจบ เอ๊ะใจตรงที่ว่าเสียงสวดมนต์จากในถ้ำและเป็นเสียงของผู้หญิง ทำให้นึกถึงแม่ชีที่บอกทางในถ้ำ ซึ่งตอนแรกที่คิดว่าเป็นแม่ชีของวัด คอยอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว แต่เมื่อนึกทบทวนเหตุการณ์แล้ว ชักไม่แน่ใจว่าจะใช่แม่ชีตามที่คิดหรือเปล่า เหตุผลคือ ถ้าเป็นแม่ชีของวัดก็ควรที่จะถามว่ามีใครลงมาอีกบ้างและรู้ได้อย่างไรว่าจะมีคนลงภายหลังโดยที่ไม่มีคนนำทาง อีกทั้งน่าจะตามหลังผมกับน้องไปด้วยกันเป็นการปิดท้ายขบวน อย่างไรก็ตาม การที่ไม่เดินตามนั้นอาจเป็นไปได้ว่าจะเดินย้อนขึ้นถ้ำตรงทางลงถ้ำ ข้อสงสัยคือแม่ชีจะเดินย้อนขึ้นถ้ำทำไม ในเมื่อต้องคอยอยู่บอกทางให้คนลงถ้ำรับทราบและไม่รู้ด้วยว่าจะมีใครลงถ้ำอีก จึงส่งไลน์ถามน้องที่ลงถ้ำ

ด้วยกันและเป็นคนหลังสุด (ระยะห่างกันไม่ถึงเมตร) ว่า ตอนลงถึงพื้นถ้ำเห็นแม่ชีหรือเปล่า, มีแม่ชีเดินสวนทางไปยังปากถ้ำหรือไม่, ได้ยินเสียงแม่ชีบอกทางหรือเปล่า, คนในกลุ่มคน กทม.มีใครนุ่งขาวห่มขาวบ้าง คำตอบที่ได้จากน้องคือ คนในกลุ่มไม่น่ามีคนนุ่งขาวห่มขาว (ซึ่งผมก็สังเกตว่า ไม่มีเช่นกัน), ไม่ได้เห็นหรือได้ยินเสียงแม่ชีใดๆ ทั้งสิ้น และน้องยังบอกด้วยว่า เป็นแม่ยาร์ร้อยเปอร์เซ็นต์...ผมก็ไม่รู้จะพูดหรือถามอะไรอีก เพราะว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง คนอื่นไม่รับทราบด้วย อาจเป็นไปได้ว่า แม่ย่าหรือผู้รักษาถ้ำบริเวณนั้นเห็นว่าผมจะออกนอกเส้นทางจึงมาบอก (จากที่ดูแผนผังของถ้ำ ถ้าปล่อยให้ผมเดินไปขวามือ ผมจะหลงอยู่ในบริเวณนั้นอย่างแน่นอน เพราะเป็นส่วนที่ไม่ให้นักท่องเที่ยวเข้าไปและมีบริเวณกว้างมาก) โดยที่ผมก็ไม่เห็นว่า แม่ชีมาตอนไหน รู้แต่ว่ายืนอยู่ตรงนั้นแล้ว และก็ไม่ได้ดูต่อด้วยว่าท่านจะไปไหน เพราะหลังจากได้รับการบอกทางแล้วก็เดินไปตามทางที่บอกเลย ไม่ได้ใส่ใจต่อท่านอีก และไม่ได้สังเกตอย่างละเอียดว่าหน้าตาเป็นอย่างไร เนื่องจากตอนนั้นคิดว่าเป็นแม่ชีของวัด เพียงแต่รับทราบได้จากสายตาว่าเป็นแม่ชีที่ยังอายุไม่มาก เรียกว่าเป็นสาวก็ได้ อย่างไรก็ตาม น้องที่ไปด้วยกันได้เดินทางไปยังวัดถ้ำดินเพียงอีกครั้งหนึ่งเมื่อ ๒๕ ส.ค.๖๐ เพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับแม่ชีทราบที่วัดถ้ำดินเพียงไม่มีแม่ชีอยู่ และวันที่ ๒๘ ก.ค.๖๐ ก็ไม่มีแม่ชีมาเที่ยว มีเพียงคณะบุคคลทั่วไปและพระ ผู้อ่านรู้สึกเหมือนผมหรือเปล่าครับว่า แม่ชีที่ผมเห็นในถ้ำ มีนาจะใช่คนธรรมดา

ประสบการณ์ที่เล่ามาเกี่ยวกับถ้ำดินเพียงนี้ ไม่ใช่บอกว่าตัวเองไปพบเห็นอะไรมา เพื่อมาอวดคนอื่น แต่สิ่งที่ต้องการคือ อยากบอกคนที่จะไปเที่ยวถ้ำดินเพียงว่า สถานที่นี้เป็นสถานที่

ศักดิ์สิทธิ์ ควรไปท่องเที่ยวด้วยความสำรวมและ
เคารพในสถานที่ มิใช่ไปแบบนักท่องเที่ยวที่ชอบส่ง
เสียงดัง สนุกสนานเฮฮา อาจจะเจอเหตุการณ์
อะไรแปลกๆ ก็เป็นไปได้ ดังคำกล่าวที่ว่า ไม่เชื่ออย่า
ลบหลู่ เหตุการณ์ที่ผมประสบมานั้น ก็ยังหา
คำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ไม่ได้ ขึ้นอยู่กับความ
เชื่อของแต่ละบุคคล แต่อย่างน้อยก็จะทำให้ผู้อ่าน
ได้มีข้อมูลอีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับถ้ำดินเพียง ทั้งนี้
ก่อนที่จะเชื่ออะไรให้นึกถึงพระสูตรกาลามสูตรที่
ห้ามเชื่ออะไร ๑๐ อย่าง แล้วใช้ปัญญาพิจารณาใน
ประเด็นต่างๆ เหล่านี้เพื่อความสุขใจ ...สวัสดิ์

หมายเหตุ ทุกรูปภาพที่ประกอบเรื่องราว นำมา
จากอินเทอร์เน็ต ยกเว้นภาพถ่ายที่เชื่อว่าจะเป็นรูป
พ่อปู่อินทร์นาคราช ซึ่งเป็นภาพที่ผมถ่ายเองในถ้ำ

ด้วยกล้องโทรศัพท์มือถือ ต้องขอขอบคุณเจ้าของ
ภาพทุกท่านด้วยและถือว่าเป็นการช่วยกันเผยแพร่
ภาพสวยๆ เหล่านี้ให้กับผู้สนใจเกี่ยวกับถ้ำดิน
เพียงรับทราบต่อไป

...คนชนบท

